

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-80/23-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ante Galića, predsjednika vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članova vijeća, te sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja BIM PROJEKT d.o.o., Zagreb, Kupska ulica 2, kojeg zastupaju odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Marko Tušek i Stela Tursan, Trg slobode 10, Varaždin, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Zagreb, Ulica Mije Kišpatića 12, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 14. lipnja 2023.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/23-01/103, urbroj: 354-02/12-23-7 od 30. ožujka 2023.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika od 30. ožujka 2023. poništavaju se Odluke o odabiru za grupe 3. i 4., klasa: 5.7.1.-22/130-8 i klasa: 5.7.1.-22/130-10 od 20. veljače 2023., u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2022/S 0F2-0050054, predmet nabave: usluga voditelja projekta za obnovu od potresa (Jordanovac, Petrova, Glavna zgrada, Žuta zgrada), po grupama naručitelja Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb (točka I. izreke), te se nalaže naručitelju Kliničkom bolničkom centru Zagreb, Zagreb, u roku od osam dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javna nabave nadoknaditi žalitelju PDM Savjetovanje d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 2.760,64 eura/20.800,04 kuna (točka II. izreke).

2. Protiv naprijed navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu kojom osporava zakonitost pobijanog rješenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj u tužbi navodi kako je nakon pobijanog rješenja u ponovljenom postupku ponovno odabran za grupu 3. predmeta nabave, a koja je odluka o odabiru za grupu 3. izvršna i pravomoćna, te ističe da je usprkos pobijanom rješenju ocijenjen i odabran

kao ekonomski najpovoljniji ponuditelj zbog čega tužbom osporava samo dio pobijanog rješenja tuženika u pogledu poništenja odluke o odabiru za grupu 4. Navodi kako je protiv Odluke o odabiru naručitelja za grupu 4., klasa: 5.7.1.-22/130-10, kojom je odabrao ponudu tužitelja žalbu podnijelo društvo PDM Savjetovanje d.o.o., te da je tuženik svojom odlukom prihvatio žalbu u pogledu osporenih referenci nominiranog stručnjaka Romana Perića na poziciji voditelja projekta, pod rednim brojem: 1., 6., 10., 11., 12., 13. i 14. u obrascu odabrane ponude, ocijenivši da predmetne reference navodno ne bi bile sukladne dokumentaciji o nabavi za takvo utvrđenje iznose paušalno, tek s par rečenica, što se osobito odnosi na reference 10.-14., a za koje bi tužitelju, da su iste bile priznate po tuženiku pripadao maksimalan broj bodova po kriteriju iskustva stručnjaka 1, te već iz tog razloga žalbu ne bi bilo moguće usvojiti.

Smatra kako je tuženik na ovakav način dodano proširio dokumentaciju o nabavi i nametnuo naručitelju uvjete nadmetanja koji je isti i uopće nije propisao dokumentacijom o nabavi, a sve na štetu tužitelja, ali i samog naručitelja, te tako i javnog interesa. Smatra kako je tuženik kontradiktoran sam sebi, jer je osporeno rješenje protivno brojim ranijim odlukama tuženika u istovjetnim postupcima pred tuženikom u kojima je tuženik razmatrao upravo iste reference istog stručnjaka, koje je u tim ranijim postupcima ocijenio pravovaljanim – za razliku od sada pobijanog rješenja. Poziva se na dokumentaciju o javnoj nabavi citirajući opis predmeta nabave (točka 2.1.), kriteriji za odabir ponude (točka 6.6.), kriterij B – specifično iskustvo stručnjaka (stručnjak 1 – voditelj projekta gradnje). U odnosu na reference pod rednim brojem: 10., 11., 12., 13. i 14. citira navode iz obrazloženja pobijanog rješenja smatrajući kako su takvi navodi tuženika u potpunosti proturječni dostavljenim potvrdama o uredno izvršenim uslugama za usporedne reference. Ističe kako tuženik pogrešno zaključuje da se u konkretnom slučaju radi o referencama u kojima je stručnjak imenovan kao voditelj projekta od strane izvođača, i to samo zbog činjenice da je stručnjak Romano Perić u vrijeme obavljanja usluge voditelja projekta bio zaposlenik društva Zagorje – Tehnobeton d.d. Ističe kako se odluka tuženika temelji na neistinitim tvrdnjama, jer je točno da je za vrijeme kada je vršio uslugu projekta, stručnjak Romano Perić bio zaposlenik društva Zagorje – Tehnobeton d.d., ali on uslugu voditelja projekta nije vršio u ime i u korist izvođača radova, već u ime i u korist naručitelja, koji ga je imenovao da navedenu uslugu vrši, što nepobitno proizlazi iz dostavljenih potvrda.

Stoga, predlaže da se sud u navedeno uvjeri uvidom u reference, jer tvrdnja da bi nominirani stručnjak bio imenovan od strane izvođača radova društva Zagorje – Tehnobeton d.d. predstavlja skroz iskonstruiranu tvrdnju koja nema uporišta u samim potvrdama reference, kao niti u bilo kojem dokazu, tako da se može ustvrditi da su citirani navodi tuženika posve iskonfabulirani. Ističe kako iz samih referenci proizlazi da je usluga vođenja projekta vršena isključivo po nominiranom stručnjaku Romanu Periću, a ne pravnoj osobi izvođaču radova, koji je tu uslugu izvršavao za korist naručitelja – investitora koji su potvrde referenci izdali nominiranom stručnjaku osobno kao fizičkoj osobi. Ističe kako se pravna osoba Zagorje – Tehnobeton d.d. na predmetnim potvrdama referenci uopće ne spominje, zbog čega nije jasno na temelju čega tuženik iznosi tvrdnju da se radi o "izvođačkoj referenci", odnosno da bi se radilo o tome da je pravna osoba Zagorje – Tehnobeton d.d. kao izvođač imenovala nominiranog stručnjaka, te da iz tog razloga iskustvo nominiranog stručnjaka navodno ne bi bilo sukladno t.2.1. i 6.6. dokumentacije o nabavi. Budući da su tvrdnje tuženika o predmetnim referencama iz obrazloženja pobijanog rješenja suprotne potvrdama

referenci, a što predstavlja bitno proturječje o odlučnim činjenicama o tome što se u ispravama navodi i sadržaja samih tih isprava. Tužitelj stoga smatra da je počinjena bitna povreda odredaba postupka na njegovu štetu i da pobijano rješenje nije moguće ispitati.

Ističe kako su predmetna pojašnjenja koja se dostavljaju u prilogu tužbe, kao dokaz, zatražena nakon pobijanog rješenja isključivo na okolnost dodatnog pobijanja tuženikovih navoda i ničim utemeljenih tvrdnji, tako da se ista pojašnjenja naručitelja investitora nisu mogla dostaviti ranije, a iste nije trebalo niti dostavljati, s obzirom da su predmetne potvrde referenci 10.-14. potpuno jasne, a tužitelj nije dužan dokazivati negativne činjenice, a osobito nije dužan dokazivati "unaprijed" nešto što uopće ne proizlazi iz samih potvrda referenci, da predmetne potvrde referenci nisu "izvođačke reference".

Poziva se na članak 53. Zakona o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji ("Narodne novine", 152/08.), te navodi da istu odredbu sadrži i sada važeći članak 36. stavak 2. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje ("Narodne novine", 78/15., 118/18. i 110/19.) koji propisuje zabranu da pravna osoba koja obavlja djelatnost upravljanja projektom gradnje određene građevine ne može biti izvođač te građevine, međutim niti jednom zakonskom odredbom nije određeno da bi postojala zapreka da fizička osoba koja bi ujedno bila zaposlenik izvođača bude od strane naručitelja osobno imenovana voditeljem projekta. Poziva se na pojašnjenja dokumentacije o nabavi koje je naručitelj dana 18. siječnja 2023. objavio temeljem članka 200. i 202. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", 120/16. i 114/22. – dalje: ZJN 2016), a prema kojem je naručitelj ponuditeljima detaljno izričito pojasnio da će uzimati u obzir potvrde o referencama stručnjaka za usluge vođenja projekta privatnim naručiteljima, a na koje se odredbe glave V. navedenog Zakona uopće ne primjenjuju, pa stoga se niti ne primjenjuju citirana zakonska odredba na koju se tuženik pozvao u pobijanom rješenju. Smatra kako je tuženik na taj način nezakonito ograničio uvjete u odnosu na kriterije bodovanja iskustva stručnjaka voditelja projekta gradnje, koji uopće nisu predviđeni dokumentacijom o nabavi, a čime je grubo prekršio načela jednakog tretmana, načela tržišnog natjecanja, načela zabrane diskriminacije, načela razmjernosti i načela transparentnosti.

Smatra kako je tuženik svojom odlukom nezakonito postavio dodatne ograničavajuće uvjete u odnosu na kriterije za bodovanje iz dokumentacije o nabavi, jer iz pobijane odluke proizlazi da stručnjak voditelj projekta gradnje kao fizička osoba ne smije biti zaposlenik društva koje je jedan od izvođača radova, a što nije uopće propisano dokumentacijom o nabavi. Ponovno se poziva na točku 6.6. dokumentacije o nabavi, te zaključuje da je naručitelj želio staviti dodatna ograničenja za bodovanje, koja sada stavlja tuženik pobijanim rješenjem, naručitelj bi to propisao dokumentacijom o nabavi, a sukladno ZJN-u. Naručitelj je dužan pridržavati se uvjeta iz dokumentacije o nabavi, kojeg je sam propisao, te ne smije iste dodatno proširivati, odnosno ograničavati, pa to svakako ne smije niti tuženik aposteriori u žalbenoj instanci. Ističe kako tuženik nije bio ovlašten sukladno svojoj zakonskoj ulozi ocjenjivati zakonitost dokumentacije o nabavi, te je bio ovlašten istu u cijelosti ili djelomično poništiti, a ne dodatno ograničavati kriterije bodovanja i tako se de facto umiješati u odabir ponuditelja.

Ističe kako uopće nije jasno na temelju čega je tuženik utvrdio da je stručnjak Romano Perić sudjelovao kao voditelj projekta na strani izvođača, kada navedeno ne

proizlazi niti iz jedne isprave koja se nalazi u spisu, te nije jasno iz kojih razloga navedeno iskustvo ne bi bilo sukladno dokumentaciji o nabavi. Ističe kako opis predmeta nabave nije isto što i kriterij bodovanja, pozivajući se na članak 33. ZJN 2016, te ističe da je nominirani stručnjak Romano Perić vršio sve usluge upravljanja projektom gradnje, kako su iste predviđene sada važećim člankom 33. Zakona, a što je razvidno iz samih potvrda referenci. Naglašava da naručitelj u svakom slučaju nije propisao način stjecanja iskustva stručnjaka, već je odredio samo koje iskustvo mora imati, pri čemu nije ograničio da je to iskustvo stručnjak morao steći kao zaposlenik izvođača, te nije nigdje izrekom zabranio u dokumentaciji o nabavi da iskustvo stručnjaka ne smije biti stečeno, odnosno neće biti prihvaćeno ukoliko je stručnjak zaposlenik izvođača radova. Ističe kako je navedene stavove potvrdio i sam tuženik u svojim brojnim odlukama u istovjetnim slučajevima u kojima je ocjenjivao upravo istog nominiranog stručnjaka Romana Perića na poziciji voditelja projekta gradnje, a koje je temeljio upravo na potpuno istim potvrdama referenci pozivajući se na odluke tuženika od 9. lipnja 2017. i 21. studenog 2019., te 21. svibnja 2019.

U odnosu na reference pod rednim brojem 1. i 6., smatra kako tuženik ponovno izvodi pogrešne zaključke protivne ispravama koje su dostavljene u postupku nabave, te ističe kako je tužitelj dokazao potvrdom Agencije za pravni promet i posredovanje nekretnina u kojoj je, između ostalog, navedeno razdoblje pružanja usluge vođenja projekta od strane stručnjaka Romana Perića, vrsta građevine: zgrada F1, zgrada F2 o komunalno opskrbna infrastruktura, te investicijska vrijednost projekta 70 mil. kn bez PDV-a.

U odnosu na utvrđenje tuženika koji izvodi pogrešan zaključak da bi na stranicama Kamgrad d.o.o. bila vidljiva vrijednost radova u iznosu od 43,8 mil. kn, ističe da je tuženik propustio utvrditi da su na navedenom projektu osim Kamgrad d.o.o., kao izvođač radova, sudjelovali drugi izvođači radova, između ostalog, izvođači na infrastrukturi, a iz potvrde naručitelja se može lako izračunati da je vrijednost radova Kamgrada i radova na infrastrukturi neovisno i bez drugih radova koji su izvođeni u okviru 70 mil. kn bez PDV-a veća od 50 mil. kn bez PDV-a. Navodi kako su osim te dvije zgrade sastavni dio projekta bila i infrastruktura koja je uključivala i trafostanicu i pristupne ceste, za što je izdana zasebna građevinska dozvola, a radove na istoj su izvodili drugi izvođači radova, a ne Kamgrad d.o.o. Ističe kako u skladu s odredbama dokumentacije o nabavi kriterija B, a odabir ponude je vrijednost radova na projektu (a ne na zgradi) mora biti više od 50 mil. kn bez PDV-a, a zgrada i infrastruktura čine jedinstveni projekt u kontekstu natječaja, valjanost čega je u tom smislu potvrdio i naručitelj kroz pojašnjenja dokumentacije o nabavi.

Poziva se na dokaze i to pribavu cjelokupnog predmeta te izvršenje uvida u isti, uvid u potvrde o referencama za 10-14, kao i pribava istih, pojašnjenje naručitelja o dokumentaciji o javnoj nabavi od 18. siječnja 2023., dokumentaciju o nabavi te osporeno rješenje tuženika. Stoga predlaže da Sud donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje tuženika u dijelu kojim je poništena odluka o odabiru za grupu 4., broj odluke klasa: 5.7.1.-22/130-10, od 20. veljače 2023., u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2022/S 0F2-0050054, predmet nabave: usluga voditelja projekta za obnovu od potresa (Jordanovac, Petrova, Glavna zgrada, Žuta zgrada), po grupi 4. naručitelja Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb te ukoliko sud to ocjeni mogućim sukladno članku 22. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, sam odluči o pravu tužitelja na način da odbije žalbu PDM Savjetovanje d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 80 izjavljenu dana 2. ožujka 2023. protiv odluke o odabiru grupa 4 naručitelja br. klasa:

5.7.1.-22/130-10 od 20. veljače 2023. te da se tuženiku naloži naknaditi tužitelju troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 622,14 eur/4.687,50 kn u roku od 15 dana.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi kako se protivi tužbenom zahtjevu tužitelja te ga predlaže odbiti kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Navodi kako naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, a žalitelj koji propusti izjaviti žalbu u određenoj fazi otvorenog postupka javne nabave nema pravo na žalbu u kasnijoj fazi postupka nabave (članak 406. stavak 2. ZJN/2016.) u fazi pregleda i ocjene ponuda žalbeni navodi te zahtjevi i uvjeti koji su navedeni u dokumentaciji o nabavi čine pravni okvir tuženikove kontrole naručiteljeve ocjene ponude ponuditelja, osim u slučaju osobito bitnih povreda postupka. Smatra kako ranije odluke tuženika treba sagledati u odnosu na žalbene navode te zahtjeve i uvjete koji su navedeni u dokumentaciji o nabavi u svakom konkretnom žalbenom postupku te ocjena istih referenci nije nužno ista u svim žalbenim postupcima. U odnosu na rješenje od 9. lipnja 2017. ističe kako je u objašnjenju dokumentacije o nabavi od 24. siječnja 2017. jasno navedeno da će se bodovati i vođenje projekta i stručni nadzor i nad infrastrukturnim projektima, a što je izriječno zabranjeno u predmetnom postupku javne nabave. U odnosu na rješenje od 21. studenog 2019., na koje se isto tako poziva tužitelj ističe kako u slučaju da je Zagorje-Tehnobeton d.d. i bio izvođač radova na predmetnim projektima ne utječe na specifično iskustvo stručnjaka Romana Perića na tim projektima u smislu primjene članka 53. Zakona o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji jer je u predmetnom postupku javne nabave sporni stručnjak morao imati iskustvo sukladno odredbama Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje dok je rješenje od 21. svibnja 2019. ne sadrži navode koje tužitelj očigledno pogrešno citira u tužbi. Ističe kako je tuženik u navedenim ranijim odlukama ocjenjivao jesu li pojedine reference stručnjaka Romana Perića sukladne drugačijim odredbama dokumentacije o nabavi te odredbama Zakona o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji te iste nisu primjenjive na konkretan slučaj. Navodi kako tužitelj u tužbi točno citira relevantne odredbe dokumentacije o nabavi, ali iste pogrešno tumači i na temelju tako pogrešnog tumačenja izvodi pogrešan zaključak o sukladnosti spornih referenci stručnjaka 1.-Voditelja projekta gradnje Romana Perića pod rednim brojem 10., 11., 12., 13. i 14. s uvjetima i zahtjevima iz točke 6.6. dokumentacije o nabavi. Poziva se na pojašnjenja dokumentacije o nabavi od 18. siječnja i 11. siječnja 2023. te navodi kako je iz navedenih pojašnjenja dokumentacije o nabavi nedvojbeno da voditelj projekta gradnje za privatne investitore također mora biti imenovan sukladno člancima 33. do 38. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje zbog čega je potpuno pogrešna tvrdnja tužitelja da se Zakon o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje spominje jedino u točki 2.1. dokumentacije o nabavi u kontekstu opisa predmeta nabave te da iskustvo iz usluga koje su stečene kod privatnih naručitelja ne mora biti sukladno navedenom zakonu, jer se isti na njih ne primjenjuje. Ističe kako za razliku od članka 53. Zakona o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji, koji ne spominje fizičke osobe koje obavljaju djelatnost upravljanja projektom, člankom 36. stavkom 3. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje je propisano da pravna osoba ili fizička osoba obrtnik koji obavlja djelatnost upravljanja projektom gradnje određene građevine ne može biti izvođač te građevine. Ističe kako je člankom 34. istog

Zakona propisano da djelatnost upravljanja projektom gradnje može obavljati pravna osoba ili fizička osoba obrtnik, registrirana za obavljanje djelatnosti upravljanja projektom gradnje koja ima zaposlenog voditelja projekta, a pravna osoba ili fizička osoba obrtnik koja obavlja djelatnost upravljanja projektom gradnje određene građevine ne može biti izvođač te građevine. Navodi kako je pravilno utvrdio da iskustvo nominiranog stručnjaka Romana Perića na poziciji voditelja projekta u referencama pod rednim brojem: 10., 11., 12., 13. i 14. u obrascu odabrane ponude, nije iskustvo voditelja projekta traženo točkama 2.1. i 6.6. predmetne Dokumentacije o nabavi. Ističe kako tužitelj u tužbi priznaje da je za vrijeme kada je obavljao uslugu voditelja projekta stručnjak Roman Perić bio zaposlenik društva Zagorje-Tehnobeton d.d. pa stoga navedeni stručnjak nije niti mogao biti imenovan voditeljem projekta gradnje sukladno Zakonu o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje kao fizička osoba koja nije obrtnik registriran za obavljanje djelatnosti upravljanja projektom gradnje koja ima zaposlenog voditelja projekta. Navodi kako u žalbenom postupku tužitelj nije osporio žaliteljeve tvrdnje i dokaze da je stručnjak Romano Perić na projektima pod rednim brojem: 10., 11., 12., 13. i 14. sudjelovao kao voditelj projekta na strani izvođača radova Zagorje-Tehnobeton d.d. čiji je bio zaposlenik u vrijeme pružanja usluga, a što je bio dužan pa dostavom dodatnih dokaza te uz tužbu nije doveo u pitanje zakonitost i pravilnost rješenja. Ističe kako sukladno članku 402. ZJN/2016. stranke žalbenog postupka su dužni iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predlažu dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. U odnosu na sporne reference pod rednim brojem 10., 11., 12., 13. i 14. ne proizlazi nedvojbeno da je stručnjak Romano Perić druga ugovorna strana izdavateljima referenci nego samo da je imenovani sudjelovao na projektu, a žalitelj tvrdi da je stručnjak na projektima sudjelovao kao voditelj projekta na strani izvođača radova Zagorje-Tehnobeton d.d. te dostavlja dokaze da je imenovani stručnjak u tom razdoblju bio zaposlenik društva Zagorje-Tehnobeton d.d. i da je navedeno društvo bilo izvođač radova u navedenim projektima, a naručitelj ničim ne dokazuje suprotno, kao odabrani ponuditelj tužitelj je bio dužan u žalbenom postupku dostaviti dokaze kojima osporava žaliteljeve tvrdnje odnosno dokaze koje dostavlja tek sada uz tužbu. Smatra neosnovanim tužiteljevu tvrdnju da dokaze nije mogao dostaviti ranije niti ih je trebao dostavljati s obzirom da su predmetne reference potpuno jasne, a osobito da nije dužan dokazivati "unaprijed" nešto što nije bilo sporno naručitelju u postupku pregleda ocjene ponuda. Ističe kako je tužitelj u očitovanju na žalbu utvrdio da je imenovani stručnjak na poziciju voditelja projekta imenovan od strane privatnog investitora, sukladno članku 403. ZJN/2016. te je bio dužan predložiti dokaze kojima se sporne činjenice utvrđuju. Ističe kako naknadno dostavljeni dokazi uz tužbu koje tuženik nije ocjenjivao u žalbenom postupku ne mogu biti od utjecaja na zakonitost rješenja tuženika te da dokazi i činjenice koje nisu bile predmetom žalbenog postupka ne mogu biti predmetom razmatranja ni u upravnom sporu, a što je potvrđeno brojnim presudama Visokog upravnog suda. Ističe kako tužitelj nije dostavio pojašnjenje investitora za referencu pod rednim brojem 10., dok je za reference pod rednim brojevima 11., 12., 13. i 14. dostavio e-mail korespondenciju s društvima koja nisu izdavatelji spornih potvrda pa tužitelj niti naknadnim dokazima nije valjano dokazao da je sporni stručnjak imenovan kao voditelj projekta od strane privatnog investitora, a ne izvođača radova. Napominje da sve i da je tužitelj dostavio valjano pojašnjenje investitora isto ne bi bilo od utjecaja na drugačije rješenje stvari, s obzirom da imenovani stručnjak po prirodi stvari ne bi mogao kao zaposlenik izvođača radova obavljati sve poslove iz članka 33. Zakona o poslovima i

djelatnostima prostornog uređenja i gradnje na kojima naručitelj dosljedno inzistira kako u dokumentaciji o nabavi tako i u svojim kasnijim pojašnjenjima dokumentacije. U odnosu na referencu pod rednim brojem 1., suprotno navodima tužitelja, ističe da je iz potvrde dostavljene u ponudi jasno vidljivo da se ista odnosi na dvije funkcije, bivši voditelj projekta i voditelj tehnički pomoći bez navoda o vremenskom razdoblju izvršavanja svake od tih funkcija. U odnosu na zahtjev za zamjenom stručnjaka od 28. veljače 2018. kojem Romano Perić moli da mu se odobri zamjena stručnjaka te uvođenje stručnjaka – voditelj tehničke pomoći te da se umjesto dosadašnjeg višeg voditelja projekta Romana Perića imenuje stručnjaka mr. sc. Željka Štomara dipl. ing. građ., kao višeg voditelja projekta, a dosadašnji viši voditelj projekta zbog kontinuiteta ostao imenovan kao član tima za vođenje projekta u funkciji voditelja tehničke pomoći tuženik smatra kako je pravilno ocijenio da dostavom e-mail prepiske između odabranog ponuditelja i društva Pula sport d.o.o. od 6. ožujka 2023., odabrani ponuditelj nije nedvojbeno dokazao da je imenovani stručnjak Romano Perić sudjelovao na poziciji voditelja projekta gradnje u minimalnom trajanju od dvanaest mjeseci.

Ističe kako tužitelj ni sada u tužbi ne dostavlja dokaz kojim bi osporio navedene žaliteljeve dokaze i nedvojbeno dokazao kako je odluka o zamjeni stručnjaka stupila na snagu, odnosno da je imenovani stručnjak Romano Perić sudjelovao na poziciji voditelja navedenog projekta gradnje u minimalnom trajanju od dvanaest mjeseci, nego samo paušalno tvrdi da isto proizlazi iz potvrde dostavljene u ponudi, iako ista ne sadrži jasne navode o spornim činjenicama. U odnosu na referencu pod rednim brojem 6., smatra kako tužitelj u tužbi netočno tvrdi da zgrade i infrastruktura čine jedinstveni projekt u skladu s uvjetima nadmetanja i u skladu s naručiteljevim pojašnjenjem dokumentacije o nabavi, pozivajući se na točku 6.6. dokumentacije o nabavi, te pojašnjenje dokumentacije o nabavi, iz kojeg nikako ne proizlazi da zgrada i infrastruktura čine jedinstveni projekt, kako to netočno navodi tužitelj, nego da naručitelj neće prihvatiti kao posebne projekte svaku od više zgrada izgrađenih u okviru jednog projekta. Kako naručitelj ne prihvaća iskustvo na infrastrukturnim projektima jasno proizlazi iz IV. pojašnjenja dokumentacije o nabavi u kojem je na zahtjev zainteresiranog gospodarskog subjekta da prizna reference koje se osim na zgrade javne ili komercionalne namjene odnose i na infrastrukturne projekte kako bi se osigurala još veća razina tržišnog natjecanja, naručitelj je jasno odgovorio da ostaje pri definiranom traženom kriteriju, jer navedenim kriterijem odabira nije onemogućeno tržišno nadmetanje gospodarskim subjektima.

Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, sam riješiti stvar u skladu s člankom 434. stavkom 4. ZJN-a.

3. Zainteresirana osoba, naručitelj, Klinički bolnički centar Zagreb, u odgovoru na tužbu navodi kako je postupajući po osporenom rješenju tuženika proveo ponovljeni postupak pregleda i ocjene ponuda, te sukladno članku 425. stavak 6. ZJN 2016., donio odluku o odabiru za grupu 3. predmeta nabave i dana 28. travnja 2023. novu odluku za grupu 4. predmeta nabave. Navodi kako je za novu odluku o odabiru u odnosu na grupu 4. predmeta nabave žalitelj BIM PROJEKT d.o.o., Zagreb, Kupca ulica 2, izjavio žalbu tuženiku, te je postupak povodom navedene žalbe u tijeku, a žalbeni navodi izneseni u ovoj žalbi su u bitnome isti kao tužbeni navodi iz predmetne tužbe. Ističe kako u žalbenom postupku koji se vodio povodom žalbe žalitelja PDM Savjetovanje d.o.o., Radnička cesta 80, Zagreb, naručitelj je iznio sve okolnosti i

činjenice bitne za pravilno rješavanje predmetne stvari, te se radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, naručitelj ovdje poziva na obrazloženje dano u odgovoru na žalbu koje prileži spisu tuženika. Predlaže sudu da na temelju svih činjenica i okolnosti koje su iznesene u žalbenom postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja, te onim koje su iznesene u predmetnoj tužbi donese valjana i zakonita presuda.

Ukazuje na specifičan položaj u kojem se nalazi, kako u pogledu okolnosti koje su utvrđene u postupku povodom žalbe, tako i u pogledu konačnog rješavanja predmetne stvari. Navodi kako je bio vezan pravnim shvaćanjem tuženika iz pobijanog rješenja koja su se odnosila na valjanost, odnosno nevaljanost referenci stručnjaka Romana Perića, te da nije imao drugog izbora nego u ponovljenom postupku pregleda i ocjena ponuda takve reference ocijeniti u skladu s tim pravnim shvaćanjima, jer bi u protivnom izravno prekršio odredbu članka 425. stavak 6. ZJN 2016. Ističe kako može bitno drugačije rješavanje i ocjena ovih navoda od strane tuženika povodom žalbe koja je u tijeku u odnosu na rješavanje i ocjenu povodom predmetne tužbe, može dovesti naručitelja u pravno bezizlaznu situaciju u kojoj ne bi mogao donijeti valjanu odluku o odabiru za grupu 4. predmeta nabave, odnosno zakonito završiti postupak javne nabave.

Navodi kako su sve okolnosti koje su iznesene u žalbi i predmetnoj tužbi takve naravi da naručitelj o njima nema i ne može imati izravnih saznanja, jer se radi o okolnostima koje proizlaze iz odnosa tužitelja sa trećim stranama, te ih naručitelj ne može odgovarajuće provjeriti, niti može izravno utjecati na postupak dokazivanja njihove istinitosti. Ističe da se predmetni postupak nabave usluga voditelja projekta provodi u sklopu projekta za obnovu od potresa, koji je sufinanciran sredstvima Europske unije i koji je iznimno važan za obavljanje temeljne djelatnosti naručitelja, te da je sukladno Zakonu o poslovnoj djelatnosti i prostornog uređenja i gradnje na predmetnom projektu dužan imenovati voditelja projekta gradnje.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je u povodu žalbe zainteresirane osobe poništio odluku o odabiru za grupe 3. i 4., klasa: 5.7.1.-22/130-8 i klasa: 5.7.1.-22/130-10 od 20. veljače 2023., jer je za takvu odluku dao valjane razloge i iscrpno argumentirao obrazloženje, koje je utemeljeno na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

6. Prilikom donošenja odluke ovaj Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanja stranaka koje su sudjelovale u upravno-sudskom postupku, te je na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS)) utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb, kao naručitelj, objavio dana 19. prosinca 2022. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2022/S 0F2-0050054, predmet nabave: usluga voditelja projekta za obnovu od potresa (Jordanovac, Petrova, Glavna zgrada, Žuta zgrada), po grupama. Kriteriji odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s relativnim ponderima: specifično iskustvo stručnjaka 1 – 50%, specifično iskustvo 2 – 30% i cijena – 20%.

U postupku javne nabave u grupama 3. i 4. dostavljene su četiri ponude od kojih je naručitelj u grupi 3., tri ponude, te u grupi 4. četiri ponude ocijenio valjanim, nakon čega je 20. veljače 2023. donio Odluku o odabiru za navedene grupe, klasa: 5.7.1.-22/130-8 i klasa: 5.7.1.-22/130-10, kojima je obje grupe odabrao ponuditelja BIM projekt d.o.o., Zagreb, (tužitelja u ovom upravnom sporu).

U povodu žalbe, koju je izjavila zainteresirana osoba, PDM Savjetovanje d.o.o., Zagreb, nezadovoljna navedenim odlukama o odabiru za grupe 3. i 4., te su osporenim rješenjem tuženika u ovom upravnom sporu poništene spomenute odluke o odabiru za grupe 3. i 4. od 20. veljače 2023., te je predmet vraćen naručitelju na ponovni postupak.

8. Ocjenjujući osnovanost prigovora tužitelja iznesenih u tužbi, a imajući na umu uvjete dokumentacije o nabavi, te pojašnjenja dokumentacije o nabavi naručitelja od 11. i 18. siječnja 2023., nedvojbeno je kako usluga upravljanja projektom gradnje obuhvaća opis poslova sukladno članku 33. Zakona o poslovnim djelatnostima prostornog uređenja i gradnje, kao i što podrazumijeva pojam iskustvo stručnjaka na poziciji voditelja projekta gradnje.

Naime, iz spomenute dokumentacije nedvojbeno proizlazi kako voditelj projekta gradnje za privatne investitore mora biti imenovan sukladno člancima 33. do 38. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje.

9. Stoga se prema ocjeni ovoga Suda neosnovano tužitelj poziva na odredbe članka 53. Zakona o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji, koji ne spominje fizičke osobe koje obavljaju djelatnost upravljanja projektom, dok se odredbom članka 36. stavka 3. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje propisuje da pravna osoba ili fizička osoba obrtnik koja obavlja djelatnost upravljanja projektom gradnje određene građevine ne može biti izvođač te građevine.

Sukladno odredbi članka 36. stavka 1. potonjeg Zakona proizlazi kako zaposlenik pravne osobe ili fizičke osobe obrtnika koja obavlja djelatnost upravljanja projektom gradnje određene građevine, ne može biti nadzorni inženjer te građevine.

Prema članku 34. istog Zakona, djelatnost upravljanja projektom gradnje može obavljati pravna ili fizička osoba obrtnik, registrirana za obavljanje djelatnosti upravljanja projektom gradnje koja ima zaposlenog voditelja projekta, a pravna osoba ili fizička osoba obrtnik koja obavlja djelatnost upravljanja projektom gradnje određene građevine ne može biti izvođač te građevine.

10. Imajući na umu sve navedeno, prema ocjeni ovoga Suda, tuženik je pravilno utvrdio da iskustvo nominiranog stručnjaka Romana Perića (u referencama pod rednim brojem: 10., 11., 12., 13. i 14 u Obrascu odabrane ponude) nije iskustvo voditelja projekta traženo pod točkama 2.1. i 6.6. predmetne dokumentacije o nabavi, jer navedeni stručnjak nije niti mogao biti imenovan voditeljem projekta gradnje sukladno Zakonu o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje kao fizička osoba koja nije obrtnik registriran za obavljanje djelatnosti upravljanja projektom gradnje, koja ima zaposlenog voditelja projekta.

11. U odnosu na prigovore tuženika na referencu pod točka 6. dokumentacije o nabavi, kojom je propisano da se boduje stručno iskustvo stručnjaka na poziciji voditelja projekta gradnje na projektima izgradnje i/ili rekonstrukcije i/ili sanacije na zgradama javne ili komercionalne namjene, čija je vrijednost radova jednaka ili veća od 50 mil. kn bez PDV-a, a imajući na umu pojašnjenje dokumentacije o nabavi koju je dao naručitelj, prema ocjeni ovoga Suda pravilno zaključuje tuženik da zgrade i infrastruktura ne čine jedinstveni projekt. Isto tako, iz navedene dokumentacije

nedvojbeno proizlazi da je naručitelj u dokumentaciji o nabavi i pojašnjenju tražio vrijednost na zgradama javne ili komercionalne namjene, a ne vrijednost projekta, kako to navodi tužitelj.

12. Prema ocjeni ovoga Suda, tužitelj u postupku nije nedvojbeno dokazao da je imenovani stručnjak Romano Perić sudjelovao na poziciji voditelja navedenog projekta gradnje u minimalnom trajanju od 12 mjeseci, jer to jasno ne proizlazi iz Zahtjeva za zamjenom stručnjaka od 28. veljače 2018., te priležće dokumentacije.

13. Budući da tužitelj u žalbenom postupku žaliteljeve tvrdnje i dokaze da je stručnjak Romano Perić na projektima pod rednim brojem 10., 11., 12., 13. i 14. sudjelovao kao voditelj projekta na strani izvođača radova Zagorje – Tehnobeton d.d., čiji je zaposlenik u vrijeme pružanja usluga, nije osporio, osnovano se tuženik poziva na odredbu članka 403. stavak 1. ZJN 2016., prema kojoj je u žalbenom postupku svaka stranka dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju.

14. Slijedom navedenog, proizlazi da je tuženik osporeno rješenje donio u granicama zakonom propisanih ovlasti, te je za odluku naveo pravno odlučne razloge, a ovaj Sud tužbene prigovore nije ocijenio osnovanim.

15. Naime, tužitelj u tužbi prema ocjeni ovoga Suda ne dovodi u sumnju pravilnost utvrđenja tuženika, već u bitnom ustraje na drugačijoj interpretaciji primijenjenog materijalnog prava, odnosno utvrđenog činjeničnog stanja u svezi ocjene valjanosti odabrane ponude, a što nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari.

16. Dakle, tužitelj u tužbi u bitnom upire na pravilnost primjene mjerodavnog materijalnog prava, a ovaj Sud je u vezi s time prihvatio obrazloženje tuženika, odnosno razloge zbog kojih je poništio odluku o odabiru.

17. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka, tuženik je dao valjane razloge zbog kojih je taj zahtjev odbio, a s obzirom na ishod ovog upravnog spora nema osnove za dosuđivanje troškova upravnog spora tužitelju.

18. Slijedom navedenog, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 14. lipnja 2023.

Predsjednik vijeća:
Ante Galić

Broj zapisa: **9-3085a-25023**

Kontrolni broj: **0d395-72e7b-2fe3a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ante Galić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.